

KIZIL PİÇLER!

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Çarşamba, 05 Temmuz 2017 06:47 -

Büyük Adalet Yürüyüşü'ne yol boylarında alkışlar ve katılımlar olduğu gibi sataşmalar da oluyormuş. "Sataşma" sözü hafif kalıyor. Kamp yapılacak yere bir kamyon gübre dökülmesi, iktidar yanlısı fanatiklerin her türlü çirkefliği yapabileceklerini, yola mermi bırakılması ise üzere iktidarı bırakmamak için silahlı kuvvetler dışında sivil taraftarların da silahlandırılıp cinayetler işleme eğiliminin işareti sayılabilir. Hükümet yetkilileri de nerdeyse günde iki üç kez verdikleri demeçlerle yürüyüşçülere ateş püskürüyor. Bu yürüyüşün bereketli meyveler vermesi bekleniyor ve meyveli ağacı taşlarlar. Bundan elli yıl, yüz yıl sonrasına bile bu yürüyüşten derin izler kalacak. Fakat sataşanların hiçbir olumlu miras bırakması mümkün değil.

Neden böyle yazıyorum? Çünkü yaşadım ve gördüm. Geçenlerde paylaştığım "50 Yıl Önce Niçin ve Nasıl Yürümüştük" yazımda Beyceli köylülerinin 82 km.lik ve iki günlük yol yürüyüşünü anlatırken bir ayrıntı olduğu için değinmemiştim. Bu vesile ile anlatmanın sırası geldi.

27 Temmuz 1967 günü köyden başlayarak 30 km.lik yolu yürüdükten sonra Fatsa Hükümet Konağı önünde dinlendik. Öğlen nevalemizi yedik.

Ordu yönüne hareket ettik. Bazı köylülerin anlattığına göre, o sırada hükümet konağından çıkan Adalet Partisi İlçe başkanı avukat, yürüyüşçü köylülerin arkasından "Kızıl Piçler!" diye laf atmış. Sözü edilen avukat siyasi inançları nedeniyle bu sözü söyleyecek bir yapıdaydı. Bir süre önce düzenlediğimiz ve birçok köy okulunun katıldığı Okullar Arası Kültür Şenliğinde bir ipe bağlayıp şenlik yoluna astığımız üç ana renkten oluşan kâğıtları oradan geçerken görmüş ve yerinden sökmüş. Biraz sonra yolda bana rastladı: "Bu Çin bayrağını nasıl asarsınız?" diye elindeki kâğıtları göstererek cipine binip gitti. Sarı bir kâğıt parçasını bile Çin propagandası sayacak kadar fanatikti.

Yürüyüşü tamamlayıp gece Ordu'dan kamyonlarla Fatsa'ya dönerken onun öğleyin "Kızıl Piçler!" hakaretini duymuş olan köylüler kulağıma: "Şunun yazıhanesinin camını çerçevesini indirelim!" dediler. Onlara: "Hayır olmaz. Haklı bir eylem yaptık. Bu hareketiniz bizi haklı iken haksız çıkarır" dedim.

Yürüyen bu köylülerin çoğunluğu Adalet Partisi'nin seçmeniydi.

Ankara-İstanbul yolunda adalet için yürüyenlere sataşmakta olanlarla o günkü sataşma arasında gene de şöyle bir fark var: Avukat bu sözüne sahip çıkmadı. Hatta onu yemin billâh inkâr etti. "Cuma günü köye geleceğim ve köylülerle konuşacağım" diye haber yollamış. Biz köylüler de şöyle bir karar aldık: Cuma namazından çıktıktan sonra kimse cami avlusunda kalmayacak. Herkes evine gidecek ve onu kimse dinlemeyecek...

Avukat, namaza yetişemedi. Muhtarın evine indi. CHP'li muhtar misafir diye onu gene de buyur etti. Evlerimizin arası 20 adım var yok. Durumu kolağan etmek için ben de o tarafa yöneldim ve bahçede yanlarına yanaşarak "hoş geldin" demek zorunda kaldım. Benim evime de gelseydi misafir olarak karşılardım.

AKP ilçe başkanı, yürüyüşçülerin ardından o sözü söylemediğine yemin ediyordu. Hatta orada bir hayvan pisliğini göstererek "Eğer dediysem şu boku yüzüme sıvayın!" dedi. Bu hakareti yapmadığında neden bu kadar ısrar ediyordu? Bunu köydeki oyları kaybetme korkusuna yoruyorum. Öyle demiş olsun olmasın, yürüyüşünün aleyhinde bulunmuştu. Korktuğu başına geldi, birçok köylü Adalet Partisinden istifa etti.

Elli yıla değil belki beş, on yıla bile kalmaz, hükümet partisinin yerinde yeller esebilir.

Merkezin talimatıyla Bolu-Düzce yollarında Adalet Yürüyüşü'ne sataşanlar bu eylemlerinden utanacaklar. Yürüyüşü düzenleyen ve ona katılanlar ise onu gururla anlatacaklar.

Aynı bizim köylülerin elli yıl önce köylüler için hak arama yolunu açan kara lastikliler gibi.

Adım gibi eminim... Milli Mücadele yıllarında Kuvayı Milliye'yi yok etmek için "Biz Padişahı isteriz" diye ayaklananların torunlarından kaç kişi şimdi dedelerinin o cehaletiyle ve ihanetiyle

KIZIL PİÇLER!

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 05 Temmuz 2017 06:47 -

övünebiliyor ki?